

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۵ بهمن ۹۴

خطبه‌ی ولادت حضرت زینب (س)

شکر، ذکری است که حضرت آدم از پروردگارش آموخت، آنگاه که او را ندا داد: تو را خلیفه‌ی خویش بر آنچه آفریده‌ام برگزیده‌ام و نعمت را بر جانت تمام کردم اینک بر تخت بنشین و نامم را به ستایش بر زبانت جاری ساز، معمای روح خداوندی‌ات را در ضربان قلبت به تماشا بنشین تا نامش را بیاموزی. بله این نام و عزت و افتخار به‌وسیله‌ی فرزندان حضرت آدم آشکار گردید که صفات برجسته‌ی آنان را خداوند کریم در آیات کریمه‌ی قرآن چنین توصیف می‌فرماید: آنان که به طلب ثواب پروردگار خویش صبر پیشه کردند و نماز گزارند و در نهان و آشکار از آنچه به آنها روزی داده‌ایم انفاق کردند و بدی را به نیکی دفع می‌کنند، سرای آخرت خاص آنان است. بهشت‌های جاویدان آنها و هر که نیکوکار بوده است از پدران و همسران و فرزندان‌شان بدان داخل شوند و فرشتگان از هر در به نزدشان آیند. سلام بر شما به خاطر آن همه شکیبایی که ورزیده‌اید، سرای آخرت چه سرایی نیکوست.

بله گل سرسبد نمایش دهندگان این امانت بزرگ الهی پیامبر عظیم‌الشان، خاتم انبیاء حضرت محمد (ص) و اهل‌بیت و فرزندان گرامی‌اش بودند. پس سلام و درود بی‌پایان بر ایشان باد و سلام خاص ایشان است چون سلام نامی است که پروردگار فرمود: ای بندگانم یکدیگر را به آن بخوانید تا توان جانتان به سلسبیل عشقی متصل شود که در صندوقچه‌ی جانتان امانت‌دار آن هستید، امانتی که با آن جان گرفتید و مجدداً خواهید رفت و بار دیگر با تحیتی بالاتر خواهید آمد. در آن لحظه فرشتگان شما را مورد خطاب قرار می‌دهند: ای انسان به جایگاهت که سلامتی و رحمتی از جانب پروردگار است خوش آمدی.

امشب ما در این کوی عشق به شکرانه‌ی عطای وجود گهربار و گران‌قدر یکی از ایشان، سپیدار بلند شکیبایی و تقوا و شجاعت، زلاله‌ی مهر و محبت و صفا و نمونه و نمایشگر اطاعت همراه با عشق خالص خداوندی، پرورش یافته در مکتب امیر مؤمنان

و نور دیده‌ی سرور عالمیان حضرت زهرا (س)، حضرت زینب کبری (س) دور هم جمع شدیم. چگونه و با چه بیانی می‌شود در مورد حضرت زینب سخن گفت، از کدامین حُسن و کدامین فضائل ایشان از هزاران هزار حسنات و علم و کمالات عرفانش را نگفته گذاشت. شخصیتی که نه تنها در زمانه‌ی خود بی‌رقیب بود بلکه هزار و اندی است با وجود تحریفات در مورد ایشان، مسلمان و غیرمسلمان را شیفته‌ی خود نموده و اقیانوس علم و معرفتش سرچشمه از اهل‌بیت و امامت داشت. زبان و بیان کوبنده و ظلم ستیزش جاویدان در تاریخ ماند. حضرت زینب (س) نشان داد که چگونه می‌شود نقاب تزویر و ریا و نفاق را از چهره‌ی سران منافق و مستکبر و عوام فریب که خود را در پشت نام پروردگار و مسلمانی پنهان کردند را برداشت. چه زیبا حدیثی است از سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که در این مورد فرمودند:

ای وای بر احوال کسانی که ظاهر خویش را با نام پروردگار می‌آرایند تا بندگان خدا را به طرف امیالشان بکشانند، غافل از اینکه آنچه پوشیده‌اند قطرانی است یعنی لباسی از آتش که از قبل وعده‌اش به آنان داده شد. پس حرارتش را در خنکی نفس اماره حس نمی‌کنند، هر روز جانشان را در یک قالب زیبا به نمایش می‌گذارند غافل از اینکه خالقشان فرموده: من از پیش برایتان عذابی دردآور را مهیا کرده‌ام. بزرگ‌ترین عذاب الهی غفلتی است که جان انسان را از رحمت پروردگارش جدا می‌کند تا به آنچه در پیش رو دارد اندیشه کند.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس ولی و امام و سرور و مولایمان اباصالح المهدی (عج) به وجود مقدسشان ابراز می‌داریم: مولای ما یاری فرمایید در پیروی از راه و رسم عمه‌ی گرامی‌تان بر علیه ظلم و تزویر ما نیز قیام کنیم، زینب گونه حق مدار باشیم و زینب گونه منتظر دولت حقه‌ی شما باشیم و با اشتیاقی که حضرت زینب داشت فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج